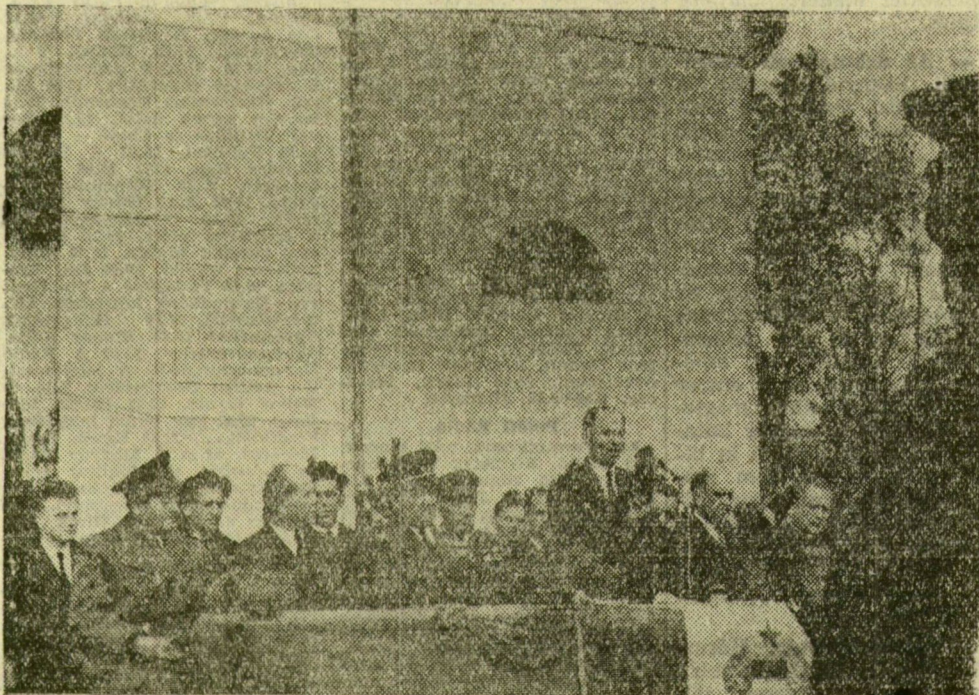

Ünnep Kisteleken

Szovjet hősi emlékművet,
közzeti orvosi rendelőintézetet avattak

Somogyi Károlyné felvétele

Csápenszki István elvtárs ünnepi beszédét mondja

Örök hálája jeléül új emlékművet emeltetett Kistelek népe a község felszabadításáért folyó harcokban elesett, szovjet hősöknek. Tegnap délelőtt többzetes tömeg gyűlt össze a főterem álló hófehér műkőből épített emlékmű előtt, melynek faláról arany betűk hirdetik: „Hála és dicsőség a felszabadító szovjet hősöknek”. Részt vett az ünnepségen Csápenszki István, az MSZMP szegedi járási bizottságának első titkára, Hantos Mihály, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese, Farkas István, a szegedi járási tanács vb elnöke, valamint a honvédség, a karhatalom, a rendőrség, a munkásörsg és a tömegszervezetek több képviselője. Az ünnepségre Kistelekre érkezett V. A. Koroljov, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének kulturális tanácsosa, valamint a Szovjet

Hadsereg ideiglenesen hazánkban állomásozó alakulatlának képviselője is. Tíz órakor a szovjet és a magyar himnusz elhangzásával kezdődött az ünnepi gyűlés. Balán Miklósnak, a községi pártbizottság titkárának megnyitóját Csápenszki István mondott ünnepi beszédet. Meleg szavakkal emlékezett meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméről, mely azóta az egész haladó emberiség vezérő csillaga lett. A község lakói nevében kegyelettel szólott arról a 172 hős szovjet katonáról, akiknek hamvai itt nyugszanak a kisteleki emlékmű fehér oszlopa alatt, illetve a temetőben. Köszöntötte a község népet a szovjet hadsereg ideiglenesen hazánkban állomásozó alakulatának képviselője is, majd a munkás

gyászinduló, s a díszsortüzek kíséretében kezdődött a koszorúzás. Az ünnepség utolsó aktusaként a községi pártbizottság titkára mondott köszönetet Vadász János tervező mérnöknek, Papp Pál, Papp Pálné, Posta Jánosné, Horváth István, Bartucz Ferenc és Tóth Lajos ktsz-dolgozóknak, Takó Sándor, Horváth László, Kriván József, Farle Mihály, Muhel Sándor, Szabó Sándor, Molnár Péter, Korás Lajos, Darázs István, Marosvölgyi Sándor és Varga Mihály tanácsi dolgozóknak, továbbá Szakáll Olivérnek, Szalkai Jánosnak, a Magyar—Szovjet Barátság Tsz tagjainak, Megyeri János nyugdíjasnak és Vigh József gépállomási dolgozóknak, a községi gimnázium, az általános iskolák tanárainak és tanulóinak, a fuvarosoknak, akik szabad idejüket nem kímélve társadalmi munkával segítették elő, hogy a szép emlékmű elkészüljön az évforduló napjára.

Munkásarcok a jubileumi versenyben

Gyorsabb vakolás

A festőnek festékpöttyös, a vakolómesternek habarcszeplős a ruhája. Ilyen a munkaruha Ludányi Ferenc vakoló brigádvezetőn is. Ők ugyan gépi vakolást végeznek, ez azonban nemhogy csökkentené, inkább szaporítja a szürke pontok, petytyek számát.

Szegeden, a Tolbuhin sugárúti 111 lakásos építkezésen vagyunk; az EVM Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat sok munkahelyének egyikén. A brigádvezető nyílt, vidám csillogású tekintetét körüljártatja a két nagy épület friss falain.

— Azt belül teljesen mi vakoltuk — mutat nem kis büszkeséggel az egyik épületre. — Most a másikban dolgoznak a fiúk.

Fiúkat mond, s szó szerint érti, mert a 27 tagú vakolóbrigád nemcsak újonnan szerveződött, de a szó másik értelmében is nagyon fiatal: 21 év az átlag életkor a kis közösségben.

Kiss István, mint a gépi vakoló üzemegység vezetője, s mint az 1-es pártalapszervezet titkára, hosszan és elismeréssel beszél arról a munkáról, amit Ludányi Ferenc a termelésben és a fiatalok nevelésében végez. Nagyrészt az ő szervező-készségének, sokoldalú tevékenységének köszönhető, hogy ez a munkacsapat hónapról hónapra erősödik, fejlődik, mind többre vállalkozik, és mind többet ér el.

Ludányi Ferenc

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére külön vakolóversenyt indítottak, s ebben különösen szép eredményeket ért el a brigád. A veszteségidők csökkentését, az anyagtrékösséget — vagyis a lehulló habarcs visszamentését, felhasználását — ajánlották fel egyetemenként. Munkájuk elismerést érdemel, hisz a gyorsabb vakolás a határ-idők betartását, a minél gyorsabb lakásatadást segíti.

S. M.

„Móra Ferenc őrizte ezt a zászlót...”

Jubileumi emlékkiállítás a szegedi képtárban

Répek, dokumentumok, írásos és tárgyi emlékek sorakoznak a tablókön. Nem versenyezhetnek ezek egy moszkvai vagy leningrádi kiállítással, ahol a dokumentumok tömegét tudták összegyűjteni és megőrizni. De ha arra gondolunk, hogy a forradalommal együttérző szegedi, Csongrád megyei munkások olyan történelmi korszakban sem hanyagolták el emléktárgyaik megőrzését, amelyben még a forradalom szó kiejtése is társadalmi és politikai véttség volt, meghatóan gazdag kiállítási anyaggal találkozunk.

Vörös zászló Ukrajnából

Egy szegedi zsákoló munkás, akit Ukrajnában ért annak idején a forradalom vihara, magával hozott onnan, örök emlékül egy vörös zászlót. Valamelyik ukrán forradalmi híradós egységé lehetett, erre utal a híradósok jelvénye, és az is, hogy a zászlóval írt szöveget a távirógépek fehér papírszalagjával ragasztották a vörös lobogóra. A ma már foszladozó vörös textilre ezt írták az ukrán forradalmároknak: „Harc a világbékeért és a nemzetek szabadságáért!”

A zászló története sem mindennapi. Horváth Mihály hozta haza Ukrajnából, majd a szegedi múzeumba került. Móra Ferenc őrizte ezt a zászlót a múzeum limbusában, s most mutatják be először.

Jelszó a bankjegyen

A kiállításon szerepel egy gazdag bankjegy-gyűjtemény is, dr. Csongor Győző gyűjteménye. A szovjet hatalom által nyomtatott első bankjegyek is láthatók itt. Közöttük is különösen érdekes és figyelemre méltó az a

A Móra Ferenc Múzeum képtárban tegnap délen ünnepélyesen nyitották meg a Nagy Októberi Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére rendezett kiállítást, a forradalom, a polgárháború és a szovjet szocialista építés emlékeiről. A megnyitón részt vett dr. Bozó Sándor, az MSZBT Csongrád megyei elnöke, a megyei tanács vb titkára, Deák Béla, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője, Papp Gyula, a Szeged városi tanács vb elnökhelyettese, Lacsán Mihályné szegedi országgyűlési képviselő. Ott volt a felszabadulás előtti forradalmi mozgalom számos kiemelkedő szegedi harcosa, s a népes közönség soraiban igen sok fiatal.

Dr. Bálint Alajos, a Csongrád megyei múzeumok igazgatója köszöntötte a megnyitó közönséget, majd Eitlerné Szilágyi Júlia, az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagja, a megyei pártbizottság osztályvezetője mondott ünnepi megnyitó beszédet. Megemlékezett az Októberi Forradalom történelmi jelentőségéről, a forradalom és a polgárháború éveiben fogant magyar—szovjet barátságról, és elismerő, meleg szavakkal méltatta a kiállítás értékeit. Megnyitóját dr. Csongor Győző muzeológus vezette végig a közönséget a kiállításon.

bankó, amelyen nemcsak a számjegyek olvashatók, hanem a győztes forradalom, a kommunista világmozgalom egyik leghíresebb jelszava is, hét nyelven: „Világ proletárjai, egyesüljete!”

A nagy gonddal és szeretettel összegyűjtött anyag, melyhez a szegedi és a szentesi levéltár is sok dokumentumot szolgáltatott, dr. Csongor Győző és Muncz Károly, a TIT szegedi szervezetének titkára rendezésében került a közönség elé. Több olyan emlék is szerepel itt, amelynek méltó rangja volna hasonló témájú szovjet kiállításon is. Csak egyet említünk közülük: a breszt-litovszki vár cári címerét, amelyet magyar és orosz forradalmár katonák vertek le a várkapuról, s kalandos úton hazakerülve, most a forradalom emlékeinek szegedi gyűjteményét gazdagítja.

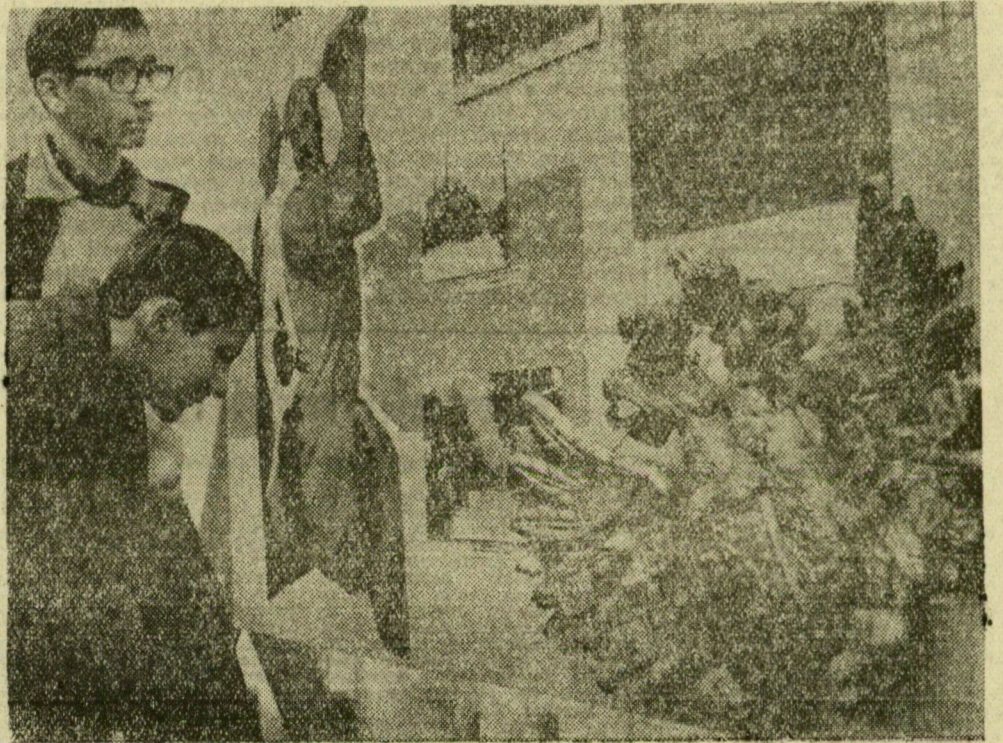
Lenin bronzszobra

A forradalom fél évszázados jubileumára egy szege-

di szobrászművész, Tóth Sándor is portrét készített Leninről. A kiállítás egyik ékessége ez a Lenin-szobor: markánsan fejezi ki a forradalom óriásának erős hitét, magávalragadó fanatizmusát. S különösen a Leninről készült eredeti fotók és festmény reprodukciók társaságában érdekes ez a Lenin-portré. Itt meggyőződhetünk arról, hogy a forradalom vezére nemcsak nagy álmódzó, s ugyanakkor páratlan realista volt, hanem egyszersmind a forradalom fanatikus és az emberiség sorsára rendkívül érzékeny, ezért nagyon aggodó, érzelmekben rendkívül gazdag egyéniség.

A képek és tárgyi emlékek azt bizonyítják: népünk mindig szeretettel őrizte a történelmi forradalom emlékét és emléktárgyait. Ez a szeretet tükröződik a kiállítás elrendezésében, a szorgalmas gyűjtő és rendező munkában is.

SZ. S. I.

A breszt-litovszki vár kapujáról magyar internacionalisták által Szegedre hozott cári címer a szegedi emlékkiállításon

Érdekes „lelet”

Nagyon érdekes „lelet” érkezett a Nehézevegypipari Kutató Intézetbe. A kutatók olajcsövezetek egy darabját kaptak kézhez, amelyet különös módon pusztított el a korrózió. A vizsgálatok egyértelműen megállapították, hogy a csődarabot lényegében egy kukorica növény gyökérzete lyukasztotta ki. A vizsgálatokat irányító vegyész-mérnökök feltehetik, hogy a csővezeték közelébe le-

hatoló gyökerek átjutottak a megsérült védőrétegen, ezután a gyökérnedvek — ezek az organikus savak — erőteljes pusztulást okoztak. Korrózió olyan nagymértékű volt, hogy a csődarab szabályosan kilyukadt és szivarogni kezdett az olaj. Csak a sérült vezetékcsakasz kibontásakor vették észre, hogy mi is történt

savak otthagyták „névjegyüket” a felületen.

Ez a jel is azt mutatja, hogy a szakembereknek egyre nagyobb gondot okoz a földbe helyezett műszaki berendezések korróziója. Természetesen nem az ilyen ritka esetek okoznak fejtörést, hanem a talajrétegek által „táplált” rozsdásodási folyamat, amelynek megelőzésére új eljárásokkal kísérleteznek.

Új üzemrész a vegykombinátban

Borsodban hétfőn újabb létesítményeket adtak át rendeltetésének a jubileum tiszteletére. Ezek közül a legjelentősebb a Borsodi Vegykombinát új üzeme, amely a TVK mérnökeinek tervei alapján és nagyrészt hazai berendezések felhasználásával az eredeti határidő előtt két hónappal készült el.